

A 46005% 11.

BIBLIOTECA CAPITULAR COLOMBINA

SEVILLA

8 - 2 - 35

571.

Oratio ad Adrianum sex-

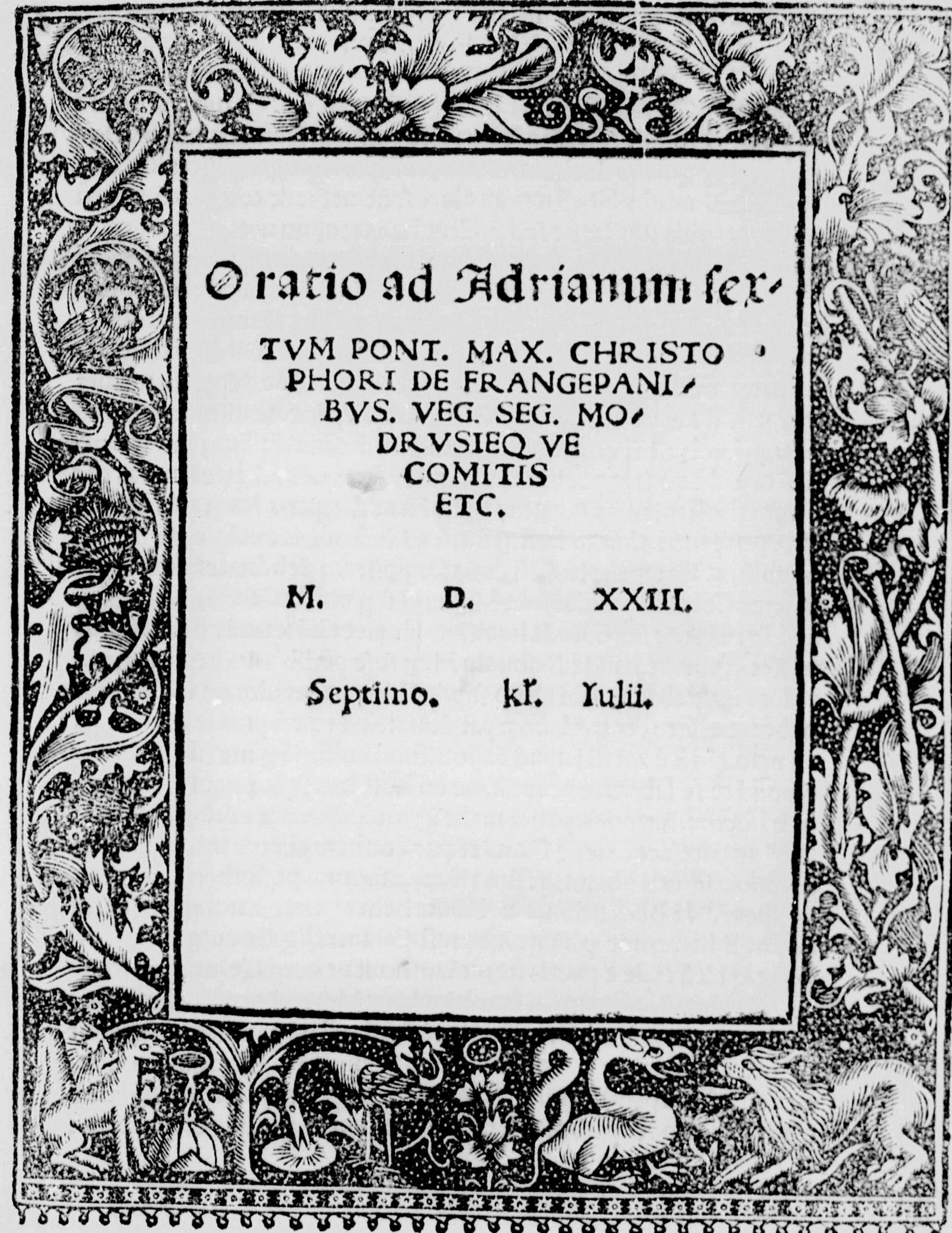
TVM PONT. MAX. CHRISTO
PHORI DE FRANGEANI,
BVS. VEG. SEG. MO.
DRVSIEQ VE
COMITIS
ETC.

M.

D.

XXIII.

Septimo. kl. Iulii.

CChristophori Comitis de frāgipānibus Ořo ad Adrianū
VI.Pont.Max.

Non dubiū est Beatiss. p̄t̄ quin totū Christianor̄ orbē as-
sumptionis tñq̄ lētitia late passinq; ip̄leuerit/in quo sin-
gularis doctrina/eximia religio/Egregia pbitas/incōpa-
rabilis Sanctitas ita elucescūt/ut facile tot/tātarūq; retū
splēdore orbis illustref : sed si Christianor̄ oīum uota/gaudiaq; in
unū cōtrahi/speciariq; possint/sane illud Croatianor̄ dephendere
multo amplissimū quippe qui eā regionē incolat/cui/ut plus met'
semper ab imanissimo tyrrano inmineat/ita abs te uno meritissimo
xpi uincario plus spei pmittaſ/q Caleſi. Decēb.Bernardinū frāgipa-
nē patrē meū es p līras cohortatus/ut andacter/fortiterq; Turcarum
irrūpentiu impetū substineat/& maiore in pāncor̄ virtute spē repo-
nat/quā ut hostiū copiis ac multitudine deterreat: Teq; interea nō
desitug/dū undiq; pecunias conqras/quas oēs ad ppulsandas te/
terrīi hostis iurias conatus q̄ libēter dilargiaris Itaq; tuis litteris
acceptis tantū aiorum tātuq; uiriū additū nobis extēplo sensimus
ut nullus esse tantus hostiū conatus posset/q debilitate/ac franger
ualeret Croatianor̄ alacritatē. Q uod si p̄ eius ualitudinē / seniūq;
ac lōgi itineris incōmoda licuisset/ihemet tātā lētitia corā testatus
fuisse/q tanto tui uidēdi obuoluēdiq; seſe pedib' tuis beatissimis
ardore flagrabat/ut sibi tātisp supsedēdū putaret/donec meliuscule
haberet/essetq; corp' labore patiētius:Sed ea cū primis cā p̄suasus
ad maturādū ē/ut illā apud te potissimū calūniā p̄ me fliū dilueret
q̄ apud te se laborare accepit/ne cū hostibus fēdus p̄cusisse uideat
q̄ se liberos/fortunas/patriā malit q̄ totū xpianor̄ orbē/p̄dere ho-
stib' ac patescer̄/nene iſimuleſ pacē turbare alienis inhians qui p̄
potētior̄ iniuriā ab antiq; sima maior̄ suorum possessione/domoq;
phibeat.Nā Bernardinus.B.P.eius habet generis authores/ut sibi
nec nobilitate/nec pbitate/nec iustitia/aut religiōe cuiquā cedēdū
putet/q tātū inde a pueris ita uitā instituit ut neq; i ſe/neq; in libe-
ris suis eq̄itatē/moresq; q̄ familiā educatā liberaliter deceant/q̄ ſpiā
d̄ſiderarit/iniuriā itulerit nemini p̄tēt' ſuis/illatā ppulsarit dū potuit
Q uis.n.ferat totos 300 annos p̄ſenti pecunia emptū ſigniē comit-
tatū/et a frāgepanū familia ſép tā pacifice q̄; iure poffeffū p̄ſraudē a
mathia rege occupari/mathias loci optunitate allectus cū icredibili

q̄undā iſulaꝝ cupiditate flagraret quę/a uenetiis possidebātur/ut q̄s
 iure nō poterat armis occuparet/cū Bernardini patris Auo agit/cū
 quo ingēs ei amicitia intercedebat/ut ſibi ſigniā tātisp utēdā daret/
 donec iſulas reciperet Is poſtea/dū ſigniā repeteret/ſuſtrarepete
 bat:quā ēt ſuccelfores/ut dimitterēt adduci nullo mō potuerūt Ber
 nardinus uero tādē armis ſibi ſigniā recipiēdā putauit quam amice
 neqbat/ueqz ſatis eſſe in iure pſidii reſtitū uideret, Itaqz naclus
 occaſionē dū nemo a Frangepanib⁹ bellū ſuſpiciā ſigniā inuadit.
Quiſnā obſecro pacē uiolauit ſi ne q p amicitie ſimulationē ſi
 gniā iniuria retinet/an q depositū repetit ſinimꝝ is iniuriā in ferre
 exiſtimād' ē q amicitiā uiolauit:ñ q ſuū petit· quiſ iure iuariaꝝ iſimu
 leſ ſarmis repeatat/qd iure neget q ſtemere feciſſe accuſet ſi q i eū
 arma molit/q ſe furti alligauit. Tū q hoc potiſſimū tēpore ſigniam
 Bernardin⁹ inuaserit/q ingēs a Turcis metus iminet/ea rō eſt. B.P.
 q nulla eſſe occaſio facilior uidebaſ: Idqz in rē ſuā eſſe maxime ar
 bitrabaſ ſi aut imparatū/aut occupatū hōſtē offendifſet. Haclenū
 nihil eſſe opinor/quod obiici ut crīmē poſſit niſi eum plus peccare
 cōtēdamus/q iniuriā ppulſet/quā qui intulit. Nā de flāma in téplū
 iniecta/quod qdē eſſet in quo uis homine facinus indignū/in xp̄ia
 no uero plane ſceleratū atqz impīu>nulla cā eſſet diluēdi criminis/
 ſi que in nr̄a potestate minime ſunt/casuqz accidūt/ca ſceleris loco
 habeātur. ſigniā urbē Bernardin⁹ armis coronaqz cinxerat/pme/
 bat obſidione mēnia tormētis q̄tiebat/ueniſſet urbs eodē quo obſi
 deri cepta ē die in frangepanū ptatē/niſi forte q̄dam tormētū/ quā
 bōbardā uocat/suo ipſius impetu in ptes diſſihiſſet/& ut caſu ful/
 ſurei tormētoꝝ pulueres ppe uicinū téplū ſeorsun a tormētis erant
 collocati/ne id ipsum quod accidit/eueniret. pſ ſracti formenti cum
 igne impetu ad pulueres delata tātam de repente flāmam excitauit
 ut ipſius tépli tectū conripterit qui quidē reſtingui nulla ui aut ope
 potuit. Atqz hinc pacis uiolate ac ſacrilegii q̄rela At uero q ſ pacē
 uiolauerit/q ſacrilegiū admiferit diſcutiamus Nullū ſuiſſet a Ber
 nardino bellū/niſi amicitia eſſet paxqz Mathiē ſraude turbata nulla
 ſuiſſent inimicitie/niſi odioꝝ ſemiuā a Mathiā ſpersa multo antea
 ſuiſſent/quōꝝ fructus ſuccelfores meterēt. **Q**uod ſi qui cām ſcele
 ris dedit is plane ſceleris author putādus eſt/Mathias bellum ſeuſ
 ſuccelfores bellū fuerunt ac frāgepanū patientiā modēſtiāqz expu
 gnarunt/illi fidem p diderūt/illi damnū intulerūt/illi templū incē
 A ii

derunt / illi scelerati ac sacrilegi Nam cur stanepanes urbem ex-
cisan uellent / quam ornauerant / cur templum incendio absume-
rent / quod sui ipsorum maiores etexerant ubi multa preclaraque
nostre familie monumenta ac sepulchra uisuntur. Non immorabor
hac in parte amplius Beatissime Pater . ne uidear cause tum bone
diffidere . presertim cum ex his / que sequuntur fragepanum pietas
ac religio facile spectari possit. Nam quod iactatur ab inuidis / stan-
gepanes cum Turcis sedus percussisse / pacemq; pacto tributo emis-
se tam flagitosum est tale quippiam de stanepanibus cōminisci-
q; improbum credere . cuius enim familie plura majoraque pro religio-
ne ac fide facinora extiterunt Septuagesimo ab hinc anno postq;
Cōstantinopolis is Turcarū ditionem uenit semper sibi hucusq; cā
immahissima gente bellum fuit / eamq; semper ueram ac solidam
gloriā putarunt dare ad hoc bellum nomina / pro fide Christi dimi-
care / pro Christo occombere / & nō tam propugnaculis / tormētisq;
Turcas propulsare / quam suorum etiam corporum uallo hostibus
aditum intercludere / quod si tot annos magnificum pulchrumq;
sunt arbitrati sanguinem animaque profundere ut comunem salutē
tuerentur / nenuc quidem desituros fuisse existimandum est qui
te potissimum tantum authorem habeant ad christiani nominis de-
fensionem / fideiq; conseruationem / quam suo ipsius sanguine xps
consecravit . nec si prouocati ab hoste honestissimis pacis condi-
tionibus amplissimisq; muneribus sunt continuo id factum haberi
debet Sint enim quantum uis honeste conditions / quantumuis
amplia munera / plus tamen apud stanepanes ualuerunt / ualebūtq;
semper ratio / religio / communis christianorum salus / qnam uel ipsi
auri argentiq; montes Aut enim strenue pugnando hostes detur-
babunt aut si ui uincantur / iuuabit tamen fortiter dimicantes p xpo
mori Tu uero Beatissime Pater reputare tecum debebis quanto in
discrimine sita sit summaretum / quanta / quāq; cum immani bellua
certamen proponat / adest hostis uicribus orientibus spoliis or-
natus / duum inuictissimaruū urbiū expugnatur Taurintac Rhodi
& quia has tanq; arces christianis extorsit uniuersam etiam Europā
animō concepit / fretusq; armis / viris / opibus / virtute / cōcordia oia
sibi prona ac facilia arbitratur Christiani uero tam & si pleraque paria
militum tanen uirtute / animis / disciplinaque militari longe illis
prestant at discordia sane omnia fiunt multo deteriora

Siquidem inter se digladiantur uiresq; mutuis ediis atq; cladibus
 debilitat. contra uero hostis naclus omnia nuda, predeq; exposita,
 principes, qui obistere possent, lōge abesse secum reputans, ipsas
 Italę sauges Croatiam, Vngariam Dalmatiam bello acriter premit,
 militibus campos operit, hominū ut armentorum predas ambigit,
 arces tormétis deicit: pauci situ locorūq; ingenio freti hostem sub-
 euntez obuiis corporibus excipimus, audacter obistimus, aditu p-
 hibemus & quātū paucorūq; uirtute fieri potest, nihil nos penitet, sed
 iam uiris quos captiuos ab egerunt, debilitati, iam opibus exhausti
 quas assidua bella absorpsérūt & iā regoium egeni foris militibus
 ac machinis urgēmur, domi fame mactamur. Vna tamē spes reliqua
 est ut abs te aliqd rebus afflatis ac pene desperatis presidiū paref
 q; amantissimis lris admonere, cohortariq; omnes non destitisti, ut
 nunc demū, qua semper usi ante hac sumus uirtutis meminerimus
 & magnos nescio quo mō stimulos addi ultro te authore sentieba-
 mus, quibus tamen nihil amplius supereſt, nisi ut qui haclenus for-
 titer pugnauimus, fortiter moriamur. Atq; utinā, B.P. nō duntaxat
 sanguine tantū bellū confici precludiq; Italia, totaq; Europa hosti
 posset: Sed uereor ne n̄m excidiū quoddā sit Italę ruine ac reliq-
 rū puinciarū pludiū, quo circa summa ui, sumisq; opib; admitedū est
 ut hostis impetus in angustiis Croatę strāgatur, debiliteturq; furor:
 ne si inde facto agmine pertūpat, omnes extemplo campos, regio-
 nesq; mundet, ac si semel Italę incubarit, nullis postea uiribus nul-
 lis tormétis, machinisq; auelli, exturbariq; possit, nolim. B.P. hēc
 abste aliter accipi, quam a me dicentur: & me patrię potius q; comunis Utilitatis causam dicere arbitris, nimirum non potest
 Croatia labi, quin Italia quoq; eadem ruina obruatur, nec si no-
 stra patria incolumis fuerit, iminere Italę calamitas queat, dicesque
 ratio est comparendi presidii, que summa rerum gerendarum ut pec-
 cunia militibus conficiatur, pecunia numeretur, hēc populos con-
 firmabit, hēc milites inueniet, hēc alacritatem pariet, sine hac nul-
 lum est consilium, nullum satis in prompto presidium, hanc abste
 Christianorum prouincię, populi, nationes exigunt, Atq; effle-
 gitant Me uestro una spes tādem tandem cōsolatur ut si rebus pla-
 ne desperatis moriendum sit, saltē memor generis, memor fidei
 memor Christi Redemptoris moriat, Idq; apud omnes testatū re-
 liquam maluisse fortiter mori q; seruitutem seruire qui imperare

cōsueuerim Duxi cām frāgepanū & q̄nto in piculo xpianorē sūma
p̄stituta sit/ostēdi/neq; in nobis aliqd flagitiū esse arbitror/cuius in/
simulari merito possimus/neq; qn xpianorē reb² mature p̄sulatur cā
est ulla Sn̄p̄t̄ ut meū cū primis munus cui² potissimū cā ueni ab
solvā/ p̄st̄eq; qđ pater corā p̄statutus fuisset si p̄ ualitudinē tm̄ itine/
ris obire potuisset/qđ ei inter maxima uota potissimum fuit ut te in
hoc orbis terraꝝ folio ac suꝝma maiestate spectaret/obuolutusq; pe
dibus beatissimis uenerare/adoraretq; p̄sentē.Q uam ob rem hoc
mihi negociū dedit in quo tu p̄m agnosceres ut tibi et suo et meo
una u nomine gratularer: optareq; tibi hāc fortunā diuturnā & tā tī/
bi quā terraꝝ orbi salutarē/ p̄cidēsq; ad pedes tuos officiose humi/
litetq; adorarē/& eodē nomine nos/ liberos/ fortunasq; nīras/ quāte
cunq; sunt/ ul̄tro/uolensq; in tuā ptātem dederē ac dedicarem. En
supplex/p̄stratusq; te ueneror atq; adoro p̄sentē deū tibiq; nos no/
straq; dico dedico/ atq; addico oia:tuā oro obtestorq; fidem aspice
nos/& quos tibi fidos esse obsequētes; agnoscis / corum tutelam
patrociniumq; suscipe ac saluos uelis . Duxi ,

Memoriale ad S. & Beat. D. D. N. Papā, Adri. VI. Pont. Max. &
ad Sacro , S. R. E. Reue. D. Cardinalium consistorio

In primis p̄strari ad Beatos pedes Humil^l.scitatis tue obediētiā
debitā p̄stādo Pater & .D. me² Bernardinus de frāgipanibus cum
filio Ferdinando & me Xpophoro filio eiusdem se se quam Humil^l.
Scitis tue Comēdam² Veg. Seg. Modrusieq; & cerera Comes.

Itē ipse P̄. & D. meus Valetudine p̄uētus ad p̄spectū. S. tue ue/
nire n̄ potuit medio mei se se. S. tue quā Humul^l. comēdādo excusat

Item P̄. Sancte Comites Barones Nobiles & populus Regni
Croatie Patri & .D. meo p̄testarunt dicēdo Tu senior ac inter nos
Potior & potemior ét apud principes xpianorē maioris notitie ac fa/
me existas.des opam solicitā ad. S. D. & .D. N. Papā Pont. Max. ét
ad Sacro. S. Sedē aplīcā ac principibus & Regibus xpianorē Nar/
rādo miserias/calamitates/p̄suras/strages/qbus p̄tinuo ac icessamet
p̄ Turcas affligimur/molestamur/& p̄ excursiones dire crudelitarū
abducimur ét q̄ ab oībus sumus derelicti aut nobis Aedes nīras de/
relinquere & p̄ alienas uagando p̄ mūdū mendicare aut cū Turcis
Fēdus percure & eis seruire unū eduobus cogimur facere si nobis

p̄sidiū & auxiliū a. S. tua deneget. p̄terea testaſ labor quē p̄ & D.
meus Nurēberge in dieta Sacri Imperii habuit. inquā cōſigliatores
Sacri Imperii p̄sidiū aut auxiliū pmiserunt. q̄ promisio ad effectum
minime puenit. ex quo fit q̄ Turchi maiorē exercitū equestrū addi
derūt. Pedestres In siluis & locis nemorosis & abditis nec nō ipua
quantitate instituerunt nec satis exprimere possim qbus Miseris
n̄ros/n̄raqz/miserime sub crudelis suo Iugo strageqz crudelissima tot
genera penaꝝ mortis excercēt. liberos aī ora partētū uitios aī uxorꝝ
p̄spectū/obtrūcasse uxoresqz uiolasse/virgines stuprasse/ Sacra quo
qz et sacerdotes p̄phanasse h̄ sepissime p̄ scē i croatia uideri possit
CItē P̄. S. Croatia ē murus ante murale seu porta xpianitatis Po
tissime puinciarum cōtinguaꝝ uidz Carintie/Carniole/Stirie/Iſtie
Foroiulii/& Italie q̄ capta (q̄ Deꝝ auertat) hec genera tormentorꝝ
p̄dicta puincis cōtiguis iminere. & patēs ac lata uia ad ipas Turcis
erit. quia(habita Croatia)nec fluuiā nec mōtes nec Maria sunt pte
retunda & maiorē sequitur piculū imminere quā de mōte Taurino
seu Belgradū & Rode nouissime a xpianitate deperditis.

CItē P̄ Scē Croatia detineri & defendere salua fide p̄nūc pōt cū
duaq̄ milliū Militū eq̄striū & mille pedestriū patrie illi⁹ usqz aliter
Deus disp̄nat & tua Scitas p̄uideatur q̄ Milites in uia & imppo
ſitū totius Regni Vngarię im̄ pmptu semp paratissimi essent. & ad

Italiā de portibus Croatia p̄ unū dié & noctē ad Anconam Mar
chie trāfretari possunt. de Ancona qd Italie p̄deſſe possint cūtis p̄

CItē P̄ Scē Scitas tua & Sacro.S. Sedes ap̄lica p̄sydiū nobis mi
seris Croatis p̄ſtare digneſ uti speramus(q̄ nō deneget) & ceteris
principibus & regibus xpianis exéplū demon ſtrai digneſ q̄ ſi min⁹
corā Deo p̄testamur. Q̄ uia nos Sine adiutorio xpianoꝝ principum
q̄ nulli Regno cōtingit. ferme ultra quā p̄ septuaginta Annos po
tentie Turcaꝝ quātuliscunqz uitibus n̄ris. usqz p̄n̄s tépus resistimus/
ampl⁹ uero ſine adiutorio v̄ro nō pōſſum⁹. Q̄ m̄ in oibis d̄fecimus
tātū in ſola fide. & bona Sp̄e p̄māſim⁹ & actū ē de nobis. ne nobis
obiiciaſ p̄. S. ſolicitos p̄ n̄ro virili nō fuiffe. q̄ tép⁹ & acta testātur.

CItem Pater Sande in rediditu meo ad Croatianam secundum ex
peditionem Sanctitatis tue ac huius Sacro.S. Sedis apostolice aut
desperatio (q̄ Deus auertat) aut ſpes Cruatorꝝ erit.

CPriuilegiū cōcessum Viris Ill̄.D.de frāgepanib⁹ Comitibus sup
ciuitate Seg. & p qnq; Regū Regni Vngarie cōfirmatū q̄ priuilegia tenens in manib⁹ X̄ophorus Comes filius Ill̄.D.Bernardini
de frāgepan bus Comitis Suplicauit.S.D.D.N.A.VI.Pont.Max.
ut legerētuti in cōsistorio

Bēla De gratia Vngarie Dalmatię Croatię Rame Seruie Galicie
Ladomerię Cumanięq; Rex . omnibus Christifidelibus presentes
scriptum inspecturis Salutem/In eo per quem regnant Reges , &
principes tenet terram Regie sublimitati puenit/oim nationū/pa
riter & linguae/sibi deuote adherētiū/taliter puidere . ut Alii iup
ueniētes/eorū Exēplo inuitati ad fidelitatis opa / ardētius & feruē
tius euocent pīnd/ad uniuersorū notitiā/tā p̄sentiuū/q̄; futurorū/hage
serie uolum⁹/puenire.Q d cū ppter scelera/oim hominū/in regno
n̄o degētiū/q̄ istigāte/antiq̄ hostis/humāi generis iimico/abūda
uerat/& plusq̄ arena maris multiplicauerat nolēs de⁹ eorū malitiā
ip̄ne p̄trāsiſ/rabiē Tartarice ḡstis/excitauit p̄ quā potētiā sue dei
tatis/ḡnti p̄fid̄ ondret et eos d̄terra d̄leret/p̄p quoq; ēt p̄cā/& nobis
suā m̄iam elōgauerat/ut p̄ ip̄as tartarus i cāpestri p̄lio p̄uinq; fugeq;
p̄sidio/maritimas adeūtes p̄tes.& aq̄ latibula porātes/ubi cū sumā
n̄roq; fideliū/more Rakel plāgerem⁹/q̄a eorū solatio fuim⁹ d̄stituti
p̄ miage et de⁹ toti⁹ p̄solatiōis/q̄ p̄solat̄ suos/i oī tribulatiōe.ēt nob̄
fontē mie ap̄re dignat⁹ ē et ad p̄solādū nos/Federicū/& Bartholo
meū/d frāgepanib⁹ Ill̄.et strenuos viros/Nobil̄ d Veg. q̄si de celo
piecit q̄ s cū oī eorū parētela adherētes iter ad⁹ p̄mīscuas/exhi
buerūt faſat⁹ et n̄ modicā pecuniā/eorū q̄ ultra xxv.marcaꝝ/millia
trascēdūt/q̄ icisis aureis et argēt⁹/et aliis reb⁹ p̄ciosis/n̄hs de bonis
eorū p̄fētauerūt et p̄fētādo donauerūt.Demū nos cū a nob̄ De⁹ suā
fdignationē amouerit/recōp̄sātes eorū fuitia/et dona/d̄ p̄silio Dīc
marie/chariss. p̄sort⁹ n̄re/et Baronū n̄roq; fideliū/quādā ciuitatē/ma
nētē circa lit⁹ maris/existētē/segni uocatā cū oib⁹ suis utilitatib⁹ et
p̄tinētiis/uniuersis simul cū tributo seu theloneo et aliis circūstatiis
leadē libtate sicut nob̄.fuit⁹ p̄sueuerat/d̄dicim⁹/donauim⁹ et p̄tuli
m⁹ i p̄is Federico et Bartholomeo ifilio filiog; p̄p̄to et irrevocabi
liter possidēdi h̄ ēt specificātes qd̄ si gs hered̄carerit hered̄s alteri⁹
finaliter ua leāt possidēt ut igit̄ n̄re collatiōis/fies p̄petua firmitate
solidē p̄sētes cōcessim⁹ eisdē duplicit⁹ Sigill̄.n̄ri munimine robo
ratas Datūp man⁹ discreti uiri/mgr̄i sercasii electi albēsis/aule n̄re
uicecācelarii/dilecti et fidelis n̄ri ann.D.12 coregni at n̄ri año 20

Finis

Este libro costó en Roma 2 quatrines a 12 de setiembre de 1520 - y el educado
doro vale 400 quatrines.

C Stephani Broderici . J.
Ponti . doctoris Prepositi
Quinqz ecclesiensis Secre-
tarii et Oratoris Serenissimi
domini Ludouici Hungarie
et Bohemie etc . Regis ad
Sanctissimum dominum Aldria-
num . vi . Pontificem Maximum
Oratio .

178087

REVERENDISSIMO IN CHRISTO PATRI
D. Georgio Archiepiscopo Strigonieñ Regni
Hungariae pri^mati, Legato nato, ac supremo Cā
cellario &c. Lombardinus Burgius Iuris
utriusq; doctor, Prothonotarius
Apostolicus. S.P.D.

GRATIONEM quam Reuerendus Stephanus Brodericus, Orator Regius circiter kal. Septembris coram Adriano. vi. Pont. Opt. Max. habuit, cū ab omnibus cōmendari, & tā Pontificis q̄ Reuerend. patrum doctissimo testimoniō approbari aīaduerterem Presul Reuerendissime, esseq; eius uidēne p̄cupidus, uix tandem & gre ab homine mihi alioquin amicissimo ut mihi eius perlegēdæ copiā faceret, potui impetrare uerebatur fortasse iam tū id quod postea accidit. Vbi igitur eā diligētius perlegi ubi nō solū uerborum elegantiam & sententiæ grauitatē. Sed etiā uim, ac uehementiā orationis accuratius cōsiderauit nō mediocriter (ita me deus aīmet) sum mecū ipse indignatus q̄ ea tandiu latuerit in obscuro. Neq; a tot Mensibus in lucē prodierit. Statim igitur hoīem aggressus hortari primū ac monere, ut eam in publicū daret Deinde ubi uotis & monitis meis res pugnantē uideo obiurgare etiā liberius non destiti ne se ipsum in primis magna laude ac demū alios uoluptate utilitas defraudaret, Quid.n.utilius esse posset q̄ orationē pro oīum salute habitam, pericula oībus imminentia cōplete, tem ab omnibus legi! Cāterum cū neq; sic quicq; proficeret Et ille ob modestiam, ut arbitror, negando perseueraret. Statui mego multis potius, & certe optimis quibusq; placere, & rem gratā facere, q̄ unius hominis satis uerecundi ac multo minus q̄ par est ingenii sui uires mecentis, qualicunq; offensa moheri. Domū itaq; reuersus accersito statim ad me Calcographo orationē ipsam, illo & inuito & nesciente formis publicis excudendam. Tuo potentissimum Antistes

A ii

maxime amplissimo nomini dedicandā tradidi. Cui n. ea
xpianę defensionis rationē cōtinens magis debebat q̄ tibi
qui in re xpiana autoritate opibus Consilio iuuāda ita alios
eccliarum Antistites antecellis principesq; xpianos quas
ut in hoc genere laudis nondū alicui sis secundus. Sciebam
præterea fratrē meū magnificū Andream Burgiū. Nūc Cx
fareum istic apud inclitum Hungariae Regē Oratorē eo &
amore ea obseruantia prosequi ut nisi & ego fraterno moni
tus exēplo tuam amplitudinē omni prosequerer studio offi
cio ac feruitute pro piaculo iudicarē. Idq; quibuscumq; ratio
nibus licebit affidue apud te testabor ac semp in posterum
declarabo. Accessit & illud qđ Oratorē ipsum insigni prudē
tia eruditione & probitate virum tuū esse clientulum non
ignorabā, tuūq; Alūnum in tua honoratissima & castigatis
sima aula ab ineunte adolescentia educatum tuis sanctissi
mis præceptis & institutis excultum atq; expolitū. Tuū igit
iure optimo esse dicens quicquid in hanc sententiā quicqd
a me quicquid a Broderico nō laude dignum proficeret
Tibi has eius studiorę quasi primicias, pro huius noui anni
strēna ac munusculo offerendas tuo celebratissimo nomini
dicandas existimauī. Tu que tua est humanitas. Hæc quoq;
eadem qua cæterę soles & animi & frōtis hilaritate excipies
Atq; ita certo tibi psuadebis inter tuas præclaras quibus to
tum xpianum Orbem replesti laudes & merita hoc etiam
non esse in postremo loco numerandum, q; ex tuis doctissi
mis, simul & sanctissimis aditis ac penetralibus quasi ut aiūt
ex equo Troiano tales uiri prodeant. Qui & tibi patrono
ac Mecenati, immortalem gloriam, & patriæ præter eximiā
decus, fructus quoq; uberrimos & nunc afferant & maiores
adhuc sint allaturi. Vale itaq; Pont. amplissime. Et me
cum clientulum in eorum ascribe numerum,
quos tuq; amplitudinis nosti esse obse
quentissimos, Romę. xxiii.
Januarii. M.D.XXIII.

STEPHANI BRODERICI. I. PONT. D.

Prepositi quinque ecclesiensis Secretarii &

Oratoris Serenissimi. D. Ludouici

Hungariae & Bohemiae &c.

Regis ad. S. D. Adrianu

vi. Pontificem Max.

Oratio.

I ulli vngue mortalium ex maximo dolore, &
extrema animi cōsternatione ingens repente
leticia, & spes amplissima est oborta. Id profe
cto Serenissimo principi meo Regi Hunga
riae contigit eo die, quo te Beatissime Pater
oium suffragiis, ad hanc sanctam sedē, cui diuino munere
presides electū ac renunciatum esse audiuit. Nā cū is ex im
maturo atque inopinato Leonis. X. Pont. maximi obitu, quē
sibi inter ipsas, tot periculorum & calamitatū procellas, fato
quodā' acerbissimo ereptum esse uidebat in maximum deci
disset merorē: & desperationem. Audita tua auspicatissima
electione, ita est subito recreatus, ita in spem maximam, ac
certissimā erexit, ut non iam amplius Taurinū amissam,
non Transalpinā a corpore Regni sui pauloante abscissam
nō alias iumeras calamitates deplorare uideret. Sed ma
xima & amplissima quęque, iam tunc animo cōcipere, & sibi
cōstantissime polliceri auderet, videbat ad hanc supremam
Orbis xpianī dignitatem vocatum esse uirum, cū omni san
ctitate, ac sapientia præeditum. Tum uero (id quod plurimū
sua interesse arbitrabatur) Cæsar isuo coniunctissimū spera
bat facile fore, ut & Cæsar omniū qui unque fuerunt Cæsarū
maximus & potētissimus, & tu Pontificū oīm sanctissimus
atque integerrimus, Ceteros principes, si qui adhuc xpianum
magis que hostilem sanguinē fitire pergerent auctoritate uīra
ad optima que & xpianæ reip. salutaria agenda impelleretis
Ita breui immanes istas belluas, & truculentissimas feras, que

tantum in xpianos auderent, non modo sp̄tūs illos feroce
 posituras. Sed te duce tuis auspiciis in ius & potestatem nos
 stram penitus cōcessuras. Quam quidē animi sui ingētem
 leticiam, atq; incredibilē rei optime gerendæ spem, tibi no
 tam esse quāprimū desiderans. Me illis ip̄is diebus ad tuam
 Sanctitatem misit, ut tibi noīe suo una cū hoc Reuerendo
 Francisco Marsupino collega meo, simul & hanc tanti ho
 noris amplitudinem gratularer & res suas in summū discri
 men adductas, supplex cōmendarem. Gratulatur igitur tibi
 beatissime Pater Hungariæ Rex Inclytus hanc tuæ beatitu
 dinis, in hoc supremū humane dignitatis fastigium assump
 tionem. Neq; illo solito ac uulgari gratulandi more gratu
 latur ~~more~~ quo solemus eorū sortem, quibus noua aliqua
 honoris uornamenta contigere, uerbis magnificis attollere
 beatosq; eos ac fortunatos predicare. Quid enim minus cō
 sentaneū q̄ dignitatem ecclesiasticam & eam potissimum
 quæ in xpiano orbe sit omniū maxima & suprema. ad labo
 res profecto, ad curas, ad uigilias & ad mille follicitudines,
 notam atq; institutam hoc nomine cuiquam gratulari! Neq;
 igitur ille tibi gratulatur, q̄ tot pulcherrimarum & nobilissi
 marum Vrbium, tot amplissimarum Prouinciarū Imperiū
 sis assequutus, Neq; q̄ ex priuato Epo Simmus oīum quos
 orbis habet Eporum libito atq; ex insperato cuaseris. Neq;
 q̄ Reges & Principes supplices ad pedes tuos procumbant
 & adorent quodāmodo uestigia pedum tuorū. Quanq; hęc
 quoq; ipsa summa oīum, quæ homini contingere possunt,
 esse confitetur. Sed q̄ hii sapientissimi & optimi patres, illo
 eodem temporis momento, quo te Romanū Pōtificem de
 clararunt, campum tibi patentissimum apparuerint ad uir
 tutes tuas, quæ solis haec tenus. Hispaniarū & inferioris Ger
 maniæ angustiis claudebantur, in totum xpianum orbem,
 longe lateq; spargendas, ac diffundendas. Laudat eorū ipso
 rum sapientissimum atq; exactissimum Iudiciū qui reuoca
 to illo Prisco, illius primi Senatus Romani more maluerint
 nouum quēdam quasi Numam Pompiliū Sanctitate & Re

ligione e
 terrarum
 xpianæ e
 simi pulc
 omnibu
 nulla re
 xpianam
 posthabi
 ma sede
 benas xp
 tis. Gratu
 uerso xp
 pore, Po
 sœulis, d
 etiam pri
 Hungari
 Sed totu
 tam sanct
 summo n
 turum. Q
 fueris, lon
 orbis Imp
 hoc loco
 ut ueritati
 te elegeru
 des Orati
 prætereq
 bus predi
 destia sing
 genere lau
 placet te ta
 tia. ut null
 li, tecū in a
 nifi uocatu
 felicitate

ligione clarū: non e sabinis quod illi fecerāt. Sed ex ultimis
terrārum finib[us] ad Imperium euocare q[uod] nulla in parte rei
xpianæ deesse. Et cū laudat hoc uestrum patres Reuerendissimi
pulcherrimū & sanctissimum factū. Tum uero uobis
omnibus, grates hoc nomine agit amplissimas affirmans
nulla re magis potuisse cōstare. uestram singularem in rēp.
xpianam, fidem, uestrum amorē: studium, affectionem, q[uod] p[ro]p[ter]e
posthabita priuata etiam uestri ratione, cū in hac sanctissi-
ma sede locaueritis quē inter mortales optimum atq[ue] ad ha-
benas xpiani Imperii moderandas, aptissimū esse iudicasse
tis. Gratulatur deniq[ue] & gaudet sibi, ac suis Regnis & uni-
uerso xpiano orbi. Cui tali ac tam periculoſo, ac difficile tē-
pore, Pontifex contigerit .de quo ea predicitur, quæ nostris
sæculis, de nullo non solum in summā fortuna principe, sed
etiam priuate fortis hoīe predicata fuerunt. Sperat nō Rex
Hungariæ solum: qui maxime oīum tali indiget Pontifice.
Sed totum xpianum genus. Te qui Ep̄m priuatum egeris,
tam sanctū, tam prudentem, tam solerē atq[ue] industrium in
summo nunc honore constitutum, a te ipso non degenera-
tur. Qui Hispaniis summa cū omniū cōmendatione p[ro]p[ter]
fueris, longe maiori nunc cū laude & gloria, totius xpiani
orbis Imperium administraturum. Non sum nescius, quid
hoc loco a me iure quodā modo res ipsa exigere uideatur,
ut ueſtrū simul & horum Reuetendissimorū patrum, qui
te elegerunt acerrimū iudicium, & tuas amplissimas lau-
des Oratione mea prosequar. Sed ego utrumq[ue] consulto
prætereſ aliorum sint iste de te, & de tuis clarissimis uirtuti-
bus predicationes alii dicant te summa integritate, fide mo-
destia, singulari eruditione & doctrina, incredibili in omni
genere laudis excellentia preditum. Quin & illud addant si
placet te tanta semper fuisse animi moderatione & continē-
tia. ut nullos unq[ue] honores quesieris. Illud fortasse Ap̄lī Pau-
li, tecū in animo reputantem, ut nemo sibi sumat honorē,
nisi uocatus a deo, tanq[ue] Aaron. Tanta tamē uicissim fuisse
felicitate (si felicitatē appellare licet, occultā quandā diuini

numinis uolūtātē ac prouidentiā. Ut nulli honores ulli unq
 homini contigerint qui non tibi ulti nec expectant, nec
 opinantur sint oblati. Ego & hæc & plura ac maiora hiis, lis-
 cet in te summopere admirer. Illud tamen potius mihi dicē
 dum existimo. Quod & tu sapientissime Pater uerissimum
 esse iudicabis, tanto maiorem & grauiorē tuis humeris far-
 cinam esse impositam q̄to nō solum altiore loco sedes, sed
 etiam admirabiliore, & minus seculis nostris audita ratione
 in hunc altissimum honoris gradum concendisti. Deus n.
 deus fuit ille, qui te extēnum Romæ nunq uisum de tali di-
 guitate, ne cogitantē quidem quicq in animos horum san-
 ctissimorum patrū, uerum iam tandem aliquē, & idoneum
 pastorem eccl'iax sanctæ pfaficere querentium miro quodā
 atq̄ incredibili modo inferuit atq̄ insinuauit. Tuū igitur erit
 ita hac tanta dei in te benignitate uti ut & deo qui te elegit
 & hoūm quos tuæ curæ credidit expectationi satifacere pos-
 sis. Fac clementissime Pater talem istum tuū Pontificatū ui-
 deamus ut iure optimo & tibi & sibi, & uniuersæ xpianitati
 cōgratulatus fuisse uideat Rex Hungariae serenissimus Ex-
 hibe nobis Pontifex Sanctissime. ~~et~~ antiquis Pon-
 tificibus Romanis, qui priuatis omnibꝫ affectibus, post
 tergū relictis omnibus aliis curis postpositis hoc solū dies
 & noctes cogitabant. Quo pacto gregem sibi creditum, do-
 mino deo suo, saluum atq̄ incolumē representare possent
 Quali Pontifice si unq alias indiguit resp. xpiana, nunc cer-
 te maxime indiget. Cum aduersarius eius tanq Leo rugiens
 circuit querens quē deuoret, quam xpiani Imperii partem
 iuuadat & penitus abforbeat, Circuit inq ab omni parte,
 nunc terra, nūc mari, modo Septētrionem: modo has, quæ
 magis meridiem & occidentem spectant Regiones: assidue
 quauiens atq̄ infestans. Qui non satis habens omni Asiaq
 quæ Christiani olim iuris erat perdomita magnam Europeq
 partem e corpore Christiani Imperii auulsiſſe. Iam circum
 ipsa Christiane reip. intima viscera crudelissime grassatur
 Iam iam beatissime Ponti. Amplissimi patres nisi omnium

ope refi-
 enim si-
 luimus
 dactis, &
 salpinas
 per Bel-
 Dalmat-
 pem. Ita
 nuper p-
 cepit, cu-
 tem est
 latim in-
 luerit, u-
 quoq; in-
 rit (quod
 bit/quin
 cumflui-
 & nunc/
 dum/ne-
 illuuię p-
 & ad libe-
 natus an-
 tibi potis
 alicuius p-
 generis &
 & huma-
 omnium
 in cōmu-
 non aliis
 eius pasc-
 igitur pa-
 nos filii.
 Id tu nob-
 ita volunt
 Tuorum

ope resistitur totius Europæ Imperio potitus. Belgrado
enim siue eam Taurinum ueteri uocabulo appellare ma-
luiimus, & prouincia Transalpina in ditionem suam re-
dactis, quid aliud effecit potentissimus hostis! q̄ ut ei p̄ Trā
salpinam quidem ad Moldauiam Transsiluaniam, Poloniā
per Belgradum vero ad utramq; pannoniā ad Reliquias
Dalmatiæ & totius illitici & ad hanc orbis terrarum princí-
pem. Italiam aditus pateat liberrimus. Scardona autem quā
nuper prope inspectā uobis Reuerendissimi patres inter-
cepit, cū illo suo amplissimo portu, quam non ei cōmodita-
tem est prebitura! ad omnes oras maris Adriatici non pau-
latim modo carpendas quod facere consueuit, sed si id ma-
luerit, uno impetu subigendas. Quod si ad hæc Rhodus
quoq; insula nobilissima quā nunc fortissime quatit accesser-
it (quod deus benignissimus auertat) quid ei tandem obsta-
bit/quin totum hoc quod Christianum orbem vndiq; cir-
cumfluit mare in sua habeat potestate/Prouidēdum igitur/
& nunc/dum adhuc prouideri potest omni ope prouiden-
dum/ne ab hac immanissima & efferatissima barbarorum
illuuię penitus obruamur/Induendus ille vere christianus,
& ad libertatem/honorem/decus / ad omnem amplitudinē
natus animus. Et cum id omnibus faciendum / Tum vero
tibi potissimum Beatissime Pontifex, qui caput es, & non
alicuius priuati Regni/aut prouincie / sed totius Christiani
generis caput/& tale caput/quod & diuini numinis arbitrio
& humano consensu / ad hoc solum videtur institutum/ut
omnium/quicunq; Christiana religione censemtur / curam
in cōmune gerat/Non enim Regi hungarie/ non poloniæ
non aliis Serenissimis Regibus. Sed petro & successoribus
eius pascendas suas oues/dominus nominatim cōmisit. Tu
igitur pastor/nos oues / Tu caput/nos membra / Tu pater/
nos filii . Quod pater filiis/caput membris/ Pastor ouibus/
Id tu nobis in cōmune omnibus debes / Aliis Regibus/qñ
ita volunt/satis esto / Regnorum cuiq; suorum fines tueris/
Tuorum regnum finis/cum iisdem terminis claudantur/

B

quibus totus Christianus/ ne dicam terrarum orbis clauditur , Totius Christiani generis curam agas oportet / Quid vero q̄ isti maximi & amplissimi redditus/ quibus non hec solum Romana/sed etiam alie per orbem Christianum eccl̄esie, sunt munificētissime locupletate/ neq; possunt honesti/ stis/ neq; debent iustius in ullum alium usum , q̄ in Christianorum conseruationem, expendi/ac dispensari . Nam si bona pauperum sunt/ Si tributa e gentium animarū, quemadmodum ea esse & Sacri canones / & antiqua sanctorum patrum scripta/demonstrant quibus hī magis debentur, q̄ pauperibus! Qui sunt autem ex omni pauperum genere, si per vniuersum mortale genus animo discurras/pauperiores/egentiores/calamitosiores / q̄ illi quorum anime/similē corporibus, hostili sunt obiecte furori. Nos abunde pulchrū ac religiosum esse ducimus. Sacras ædes/magnifico/ac regali sumptu extruere, Easq; auro/argento/gemmis/Margaritis, atq; omni preciosa suppellectile exornare. Pulchritus fortasse, & Christiane pietati conuenientius, Xenodochia/Orphanotrophia/ & alia id genus/ ad alendos/ac sustentandos/egenos/instituta loca condere/ & locupletare . Sed ego omnium pulcherrimam, atq; omnia charitatis opera longe excedētem/illam elemosinam esse crediderim, qua vel iam capti/ab hoste redimuntur/vel captiuitatē periculo obnoxii/ne in hostis potestatem deueniant / multo ante prouidetur/ Preclare enim diuinus Ambrosius. Mediolane urbis Epus. Ornatus inquit sacrorum redemptio captiuorū est . Et illa/ inquit, sunt vere preciosa vasa . Illi veri redditus ecclesiarū, qui redimūt animas a morte. Ille verus domini Thesaurus/ qui idem operatur/quod sanguis eius est operatus/Preclare etiam maiores nostri hungari. Qui Episcopatus & alia Sacerdotia/ideo videtur copiosius locupletasse/ut eorum possessores certum alerent quottannis pro fidei catholice defensione militum numerum / qui mos usq; in hodiernū diem/ apud nos diligentissime seruatur. Quod quidem exemplū/ si ceteri Christiani sequuti fuissent, & tot opulentissimos

orbis
oneri
ad has
me pa
defend
illimi
suos e
istos/c
plissim
dent e
stantia
bus sui
tifex C
tem/ve
cum ca
Absit a
illo Po
breui c
verum
renis/in
quam u
men me
magis v
lium da
Pontific
incitatil
in te ma
oblatam
mano P
nalibus
tē/aliis fa
sanctissi
rebus on
q; affatin
dco. Exi

orbis Christiani Episcopatus, & ecclesias huic sanctissimo
oneri ferendo subdidissent. Nunquam certe res Christiana
ad has angustias peruenisset. Non solum igitur te Beatisse
me pater debitorem facimus Christiane Reip. ante omnes
defendenda q̄ caput eius es. Sed hoc etiam nomine / q̄
illimisi Christiani qui in extremo discrimine versantur
suos esse credunt/ & in suam necessitatem institutos/omnes
istos/ quos tu / quos alii ecclesiarum Antistites habent am-
plissimos prouentus. Immo ita sibi Christo docente persuas-
tent eum demum esse bonum pastorem, qui nedum sub-
stantiam, sed si opus sit, etiam animam suam ponat pro ouibus
suis, Que tamen ego non propterea commemoro pon-
tifex Optime & doctissime/quasi ea tibi vel ignota esse pu-
tem/vel te non ad omnia pro ouibus tibi commissis etiam
cum capitis discrimine subeunda paratissimum existimem.
Absit a me/hec tam stulta & impia credulitas, Credo ego & et
illo Pontificum genere te esse , id quod scio re ipsa ita esse,
breui comprobabis/qui verum Christi referens vicarium,
verum decus honorem gloriam salutē rebus omnibus ter-
renis/immo vite etiam ipsi libentissime anteponas , Quod
quanius ita esse certissime mihi persuadeam. Non potui ta-
men me continere, quin pauca in hanc sententiam dicerem,
magis vt officio meo satisfacere viderer, q̄ vt tibi uel confi-
lium darem. Principi Sapientissimo, vel stimulos adderem.
Pontifici ad omnia pro Christi ouibus facienda tua sponte
incitatissimo. Verū aliud est felicissime Pontifex, quod ego
in te magis , & considero, & admiror. Maiorem tibi video
oblatam rei bene gerende facultatem , q̄ vlli vnquam Ro-
mano Pontifici contigerit. Quorum si vitas & acta/Ex An-
nibus Pontificiis repetamus/inueniemus aliis Auctorita-
tēaliis facultatem, quibusdam etiam voluntatem , ad hanc
sanctissimam prouinciam obeundam, defuisse . Tibi vero
rebus omnibus que a deo īmortali desiderari possunt, vndi
q̄ affatim affluentibus, quid deesse possit nihil penitus vi-
deo. Existimationem habes tantam quātam potest homini

ulta a puerō semper innocentissime atq; integerime acta,
& per oēs bonas atq; honestissimas artes ad hoc usq; supre
mi honoris culmen deducta cōciliare, facultatem deinde tā
tam, q̄tam is habere potest. Qui ut oēs ei principes alii xpia
ni desint, qui certe deesse nō possunt. Cæsarē tñ habet ami
cissimum. & eum Cæsarem, qui ut magnitudine Imperii
æquat multos ita ut omni uirtutis genere. exuperat omnes
fere illos uetus Imperatores. In te uero tanta est pietate,
tanto amore atq; obseruantia, ut is nihil penitus tibi nega
eurus uideatur presertim id ab eo postulanti quod ad cōem
omnium salutem pertineat. Quid. n. negaret discipulus pre
ceptorū! Alūnus nutritoriū xpī uicario, Christianissimus Im
perator: deniq; filius patri: & ei patri quē q̄tum dignitate &
honoris culmine, tantū etiam doctrina & uitæ sanctimonia
uidet aliis mortalibus prestare. Iam quid ego de aliis Regi
bus & principibus loquar! Quē enim ex illis oībus ea cres
dis nature immanitate preditū, adeo sui & suorum & Chri
sti optimi Maximi oblitū, ut te contra hostē cōem uexillum
crucis Christi ferente malit cū summo ~~detectore~~ & pericu
lo uel domi ociosus manere uel priuatas adhuc diffensiōes
agitare q̄ cum summa & immortali gl̄ia ac perhēni sua sa
lute, tua signa sequi. Nihil igitur nihil omnino tibi deest pō
tifex Maxime nisi forte uoluntas deesset, q̄ in tanta uirtute
tanta presertim adiecta & auctoritate & potestate nō etiam
superesse nemo est qui sibi possit persuadere. Ut tñ sicuti oī
um maxime & debes. & potes. ita etiam uelis rem Christia
nam salutem suam & suorum quæ in summū discrimen ad
ducta est iuuare ac xpianos principes ad hanc sanctissimā
defendende xpiane Religionis prouinciam capeſſendam,
q̄primum tua auctoritate inducere. Id uero est quod a te
supplex summis & enixissimis precibus. petit atq; efflagitas
Rex Hungarie cuius preces tanto plus pōderis apud te ha
bere debent, quanto plura tibi sunt in hoc uno rege conside
randa. Nam & filius tuus est huic sancte sedi extrema mo
tientis patris uoce commendatus. Et eo genere ortus, cuius

maiores siue sanguinis siue successionis linea spectetur. Ex
gesseruntque pace omnium dixerim) si cum aliquotum Re
gum factis confervantur illi uidebuntur pro priuata sua;
uel gloria/uel iniuria/vel utilitate. Hii semper pro commu
ni omnium salute decertasse. Postremo eius nationis Rex,
quae iam inde ab initio quo Thurca Danubii ripam pulsa
re cepit qui est prope Quinquagesimus supra Centesimum
annus maluerunt suis corporibus uniuersus hostis impetu
Excipere & sustinere quod bonis etiam & eis conditionibus
ab hoste toties oblatis facere quippiam: quod uel minimo
detrimento reliquis Christianis esse posset. Qui tutam usq;
ad hæc tempora quantum in ipsis fuit, cum maxima sua cla
de & assidua sanguinis sui effusione Christianam remp. pre
stitere. Qui tot iam continuis cladibus adeo sunt attriti,
eo angustiarum peruenierunt; ut nisi quamprimum adiuuā
tur. Aut eis sit primo quoq; tempore succumbendum, aut
conditiones quas hostis tulerit accipienda. Quæ quales fu
ture sint & quantum reip. Christianæ detimento se facile
unusquisq; potest considerare. In quorum salute conseruā
da non solum id considerari oportet/ perire socios/ amicos
fratres & antiquos ac fortissimos reip. Christianæ propugna
tores perire obsequentissimos huius sanctæ sedis filios. Sed
illud quoq; perire uobis ut alia omittam Equitatum maxi
mum & uallidissimum/ perire terram omnium quas Septē
trio habet amenissimam/fertilissimam. Et hosti ad propin
quas Regiones inuadendas opportunissimam. Deniq; pe
rire atq; imperpetuum abscondi a Christiano Imperio, tan
tum terrarum tractum quatenus inter sinum Adriaticum & *gentius him*
Cecios montes. Illinc inter montes Carpathios, & Euxinū
pelagus iacet. Et hæc omnia opibus & potentiae potentissi
mi hostis accedere. Huius igitur nationis Rex quæ tanta
in remp. Christianam prestit, quæ in tanto nunc discrimi
ne ueratur. Quæ tantum est & seruata cōmodi & amissa
detrimenti rebus Christianis allatura. Te supplex præca
tur, & per amorem dei omnipotentis orat, atq; obtestatus

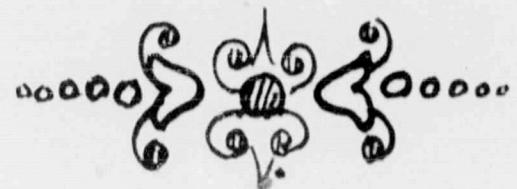
ne se deserat/ut sibi dum adhuc spirat dum adhuc iuuas
ti potest re, non uerbis, facto non promissionibus citissime
& quamprimum adesse uelis. Existima non meas esse has
quas audis. Sed illius, sed omnium Hungarorum. Immo
omnium illorum infelicium populorum miserabiles uoces
Ilos nunc cogita ad unum omnes cum coniugibus, & libe
ris supplices ante tuos iacere pedes, & te per ingentia maio
rum suorum merita, per tot uulnera & mortes pro Christia
nis acceptas, per sacerdatis huius sanctissime vrbis, tot
fortissimorum martyrum cineres deniq; per effusionē san
guinis domini nostri Iesu Christi orare precari obtestari.
Ne se ab hac sanctissima veri Dei religione quam nos sem
per deuotissime coluimus auelli, & in ipurcissimorum ho
stium potestatem uenire permittas. Illi a te Beatissime pater
ab hac sancta sede a uestro Reuerendissimi patres sacerdissi
mo Senatu, ab omnibus Christiani nominis Principibus a
tota Christianitate repetunt tot beneficia in vos collata repe
tunt opes, & facultates suas pro uobis conseruandis libera
lissime quotannis expositas repetunt sanguinem suum, &
maiorē suorē p uobis effusu. Nisi imites nisi bñficii accepti
prosuis immemores esse uolueritis seruabitis uestros serua
tores subuenietis uestris aliquis defensoribus. Tu uero bea
tissime Max. & Opt. Pont. nisi a tuis sanctissimis moribus
a te ipso deficere nisi totum Christianum Orbem & Regē
potissimum Hungariæ tanta spe de te cōcepta frustrari uo
lueris, uteris profecto hiis tot & tantis uno eodemq; tempo
re collatis in te diuinis muneribus. Vteris hac tanta, & tam
rara occasione/nunquam fortasse amplius si nūc e manibus
elabitur, redditura. Non deerit tuis uotis tuis sanctissimis cō
filiis Deus optimus max. Aspiciet ille de Sede sancta sua
de excelso cœlorum habitaculo, & cogitabit de nobis Ap
riet oculos suos & uidebit tribulationem nostram. Deniq;
Beatissime Pater siue gloriam quæris apud homines imor
talem, siue apud deum præmium sempiternum, Nullam
esse credideris ad utrumq; adipiscendum faciliorcm expcs

editore
mum i
noctes
samur,

fidoremque uiam quam si Principibus Christianis, quam pri
mum in unam sententiam & uoluntatem adductis, dies &
noctes cogitaueris, de nobis qui in extremo discrimine uer
satur, conseruandis.

Dicta pridie non. Sepembris
Anno salutis. M. D. XXII.

BIBLIOTECA CAPITULAR COLOMBINA

SEVILLA

4 - 2 - 13

1157.
IANI VITALIS PANORMITANI

de Vngarorum Crucifixione facta Anno
M.D.XIII.Et de infanda saeui-
tia utrinque patrata:
Et de nostro tempore Inuidia.

Petrus Phedynus Ro. Francisco Aquilę
Beneuentano S. D. P.

A Dominico Lelio Ro. & Lucio Gabriele Rubi-
montio Neapolitano amicissimis mihi Iani Vi-
talisi Panormitani nostri historia/ seu manus Epistola
de Vngarorū Crucis euocatione impta fuit. Cūq; eā
(ut moris est mei) inter uestem/ & pectus ferrem/ ita
ut uideretur: Iacobi Mazochii Romān. Achademiæ
Bibliopolæ deueni çdes: qui uisa papyro subito me
incauto/ eam abstulit: se q̄ primū redditurū mihi pol-
licitus: cumq; pro ea redirem/ Typis iam effictam in-
ueni. Credo hanc rem Ianum non çquo animo passu-
rum: Tibi mi Aquila hoc laboris relinquo/ pacā eum:
sed Græco utere astu/ Homericumq; Vlyssem imita-
re: qui utriusq; linguae eruditissimus es: eumq; ut ita
dicam imbarca. Vale/ Romæ Pridie Caleñ. Decem-
bris. M. D. xiii.

Clanus Vitalis Panormitanus suo Ioanni
Baptistæ Pisoni Ferrarieñ. S. D.

IDibus Nouembribus unas tuas litteras a Lilio
Gyraldo uiro utriusq; linguae doctissimo accepi:
quibus quantū gauisus fuerim explicare nō possem:
præcipue qđ amicor̄ est ingeniū/ ut uisis lris amicos
uidere sibi uideantur. Præterea perlegi Elegeiam tuā
quam Lilio dederas: in qua nō mihi uideris Piso/sed
Tibullus alter: quare gratulor/ & tibi/ & mihi: Tibi
q; facis ea: quibus Antiquis comparari facile possis:
Mihi quia multa & Græce & Latine ex te aperiunt.
Dumq; illā legerem/ ab Angelo Diuitio: quem ob in-
genium & præclaram in dolem in omnibus admirari
cogor/cōmonitus sum/ ut aliquid noui ad te mittere:
quam rem ab eo tu per litteras cōtenderas/ ego autem
uerbis: ac iussis eius obsecuturus/ tibi Vngarorū in-
gentem seditionē legendā mitto: Tu aut apud te con-
ticesce: ut si quid ultra ea quæ ibi scripta sunt memo-
ria dignū eueniat addere possim. Rem enim nunc ut
ut potui spatiis exclusus ini quis absq; alio oronis or-
natu descripsi/ & admodū familiariter.

THomas Sacrosanctæ Ecclesiæ Cardinalis Stri-
gonieñ. Titulo sancti Martini in montibus/ Le-
gatus uniuersi Regni Vngarię superiori anno creat:
magnoq; apparatu ad Legationē proficiscitur; habi-
tis a Leone X. Pont. Max. omnibus priuilegiis/ ac ce-
remoniis quibus opus fuerat. Quod sciens Cæsar: ut

Affentatio

*ex concione legato
quæplures aduersus
turcas aduocatus
cruicifer vocatus*

optimus diuinæ fidei Miles bellum Turcis per literas Legatū indici hortatur. Hoc igitur consiliū plurimū mente uolutās Thomas multa priuilegia ad religionē attinentia ob id arma capere uolentibus cōcedit; ac crucis signo eorum pectora obsignat: quoque multa serica suis manibus confecerat: ab eoq; signo Cruciferos uocari iubet Milites: quos nos Euocatos Crucis appellamus. In numeri undecunq; Agricolæ relictis pagis ex Emona/ex Siscia/ex Draui & Saui ripis: multi Ariuates/Azali/Amantes/Belgiros/Carthari/Cornacates/Eruisci/Hercuniates/Latouisci/Oseriates/Varciani/& multi ex monte Claudio/ multi Scordis/cor/Taurisci/ex Metubarre/ex Segestica insula/Sirmienses/Amantini/& multi quoque nomina nō succurrunt/ in uarias deuenere legiones/ inq; dies numerus maior auctus est: tum a maioribus ac primatibus totius Regni fidem ac auxiliū exposcunt: quibus dengatis quasi pro ludibrio habiti sunt: quare indignati iam bellū minitantur omnibus præterq; Regi/ac Cardinali. Quinq; milia capitū descripta sunt: ac ingente rusticorum copia bipartita/Melchiorem Mouder(ita enim appellabat) alteri presidere iubent: qui ita dici uoluit. Melchior dei gratia Rex benedicti populi Cruciferorum/ amicus & subiectus Ladislai Vngariæ/ Boemiarum Regis: & Electus sancti Patris Cardinalis sancti Martini in mortibus: ac inimicus Prelatorum/ & omniū Pannonio presidentiū Regno. Alteri uero Georgiū Siculum: Nam ibi etiā(ut aiunt) quidā ex

cruciferi duos reges
delicat quā festare
se uengavore frustati
videlicet multa q
circa pannionādēp
pulentes

Sicilia Siculi appellantur/deligunt ducem: qui eos-
dem titulos ab altero sibi assumpsit. Ambo uero eisdē
ex parentibus oriundi sunt: nullisq; legibus: nullaq;
rei militaris disciplina muniti: sed potius robore ac
propriis uiribus corporis confisi reliqua paruipendūt.
Continuo igitur: qui summo eorū magistratui prægerāt
abactores circa nobiliū prædia/ac uillas imittūt: qui
iumentorū/carrore/ & rerum ad uictū attinentiū inu-
meram multitudinē depopulati: quæ affetti nō pos-
sunt/igne undecūq; incendunt: ac inexpiablem sequi-
tiam in ea exercent. Tale enim eorū ingeniū est/ ut ad
internitiū usq; omnia insequātur. Cū uero Thomas
rem in peius prosequutā/ ac prosequuturam audiret/
ualde/ & sibi/ & nobilibus timere cepit/ ne maioribus
militū legionibus coactis/in Regem/in eum/ ac nobi-
les inimicos exoluerent animos: ideoq; erga ipsum ob-
maiores Regni beniuolentiā/ priuilegia antea con-
cessa reuocat/ uetatq; aliquem signo Crucis signatum
esse pectus: multamq; id exequi nolentibus minat:
prohibet cū illis cōmertiū haberi: illisq; igne/ & aqua
interdici uisum est maiorem ad rei timorem: & hæc
omnia quinq; milia passuū a Pesto quę Vrbs est Pā-
noniae per Legatos nunciata sunt. Aliqui religione
potius q̄ timore cōmoti ab inceptis sese retrahunt/ do-
mūq; reuerti potius q̄ credere se uariis belli fortunis
eligūt. Incertis ergo animis legiones nutāt/ neq; aper-
tum est utrū maior pars desistat: neq; qui desistant.
Præterea duo uexilla erecta sunt/ illisq; Crucifixi ima-

go lignea alligatur; factūq; est ut si qui prosequi mal-
lent alterū duorū proficiscerentur & sic econtra. Hac
uia opinio omniū patuit: multo enim plures sunt qui
repugnant uelle prosequi / q; qui mallingent: & hiis qui
repugnabāt facinus obseruandū accidit. Nam dum
uellet domū uersus iter facere / imago quæ alligata
uexillo erat dissolutis uinculis in faciem humi procu-
buit: quo casu iterū atq; iterum ligaminibus tenacissi-
mis alligauerūt labefactatā: neq; eam ibi affirmare
potuerūt. Hoc igitur ostento cōsternati animi senten-
tiam mutare inceperunt / odiumq; armis retegere men-
te affirmant. Paulo uero post quendā ex Nobilibus
acuta sude perfoſsum consecerūt. Inde Ruppi merca-
torem ditissimū quinq; milia passuū a Buda Vrbe re-
giacum. xii. affinibus incensa / ac solo cōquata eius uil-
la trucidarunt: quæ obsidio perdurauit triduū. Inte-
rea re audita / & ingenti saevitia diuulgata a Varadi-
no quæ Pannoniæ Vrbs est mille Equites ex nobili-
bus armantur: ac contra hos egrediūt: nam duobus
milibus passuū distabant. Conserunt pugnā necatis
CCCCC. ex Nobilibus. Victoria potiti sunt Crucis
Euocati: Iamq; urbem inuadere designabant. Quod
ueritus populus Budam confugiunt. Ladislaus Rex
ualde turbatus est accepto tam magnæ cladis nuncio
ac duce Parcamcsa Budanos in Crucis euocatos imi-
sit: q; occupato Pesto se ac suos ppter inimicorū multi-
tudinem maximā a prēlio abstinuit / Budamq; pedem
referre satius esse decreuit. Crucis aut̄ euocati; qui in-

signem calamitatem nobilibus intulerat; insidiare an
cipites certum; neq; continuū habent locum/ & quoti
die castra mutant/ quotidianasq; excubias ac uigilias
eligunt. Paupibus nihil molestiae afferunt; neq; quicq;
ui agunt; sed prætio antea soluto cibaria & ea quibus
opus est expetunt. Budę quidem ubi est Regni sedes
duo Concionatores ex pulpito populū ad concionem
uocant; eiq; persuadere conantur futilibus ac friuolis
licet rationibus/ magis prodesse in euocatos arma su-
mere q; pro illis manus scelerare. Tū nisi illico effu-
gissent a uulgo ignobili turpiter ac fēde fuissent ac-
cepti. Super hiis accensus Ladislaus populū contra
Euocatos proficiisci iubet una cū nobilibus; quod mi-
nime populo placuit. Hinc magna apud plebem cū
nobilibus seditio exorta est. Euocati interdum quo-
quot Nobiliū ui apprehendere possunt eorū corpora
acutissimis sudibus transfodiūt ante uxorū & liberorū
oculos; neq; hoc satis uidetur uindictæ; sed coram ma-
ritis miseris uxores stupro uiolant/ omnisq; exercitus
uulgata & aperta Venere tanq; homines plantarent;
exanimatis incubunt puellis; quarū multæ dum pro-
strarentur animā expirauere/ ob assiduitatē concubi-
tus/ multitudinemq; Rusticorū rem uenereum palam
qua lubet patrantiū. O facinus/ & diis/ & hcminibus
inuisum. O impudentes belluas. O imensam ultionē
sic pro candida relligione pugnandum putatis? hiis
manibus sacram dei ueri effigiem fertis? hiis oculis
cēlum aspicias? hoc deos pati existimatis? Hæcta-

men sola uox morientibus hominibus frequens erat:
Cives uestri sumus. Post hæc quidā nobilis nomine
Dacii Michaelis ex Rege ad Euocatoꝝ castra aufu-
git: quem summū ducem legionū deligunt/maximo
id factum detrimento Primatibus fuit: nam is multa
bellica tormenta in Nobiles apparauit: ignarosq; pa-
ganos continuo ad rei militaris instruxit ritū: & iam
cruicifororum inz ad ambia erat
in tantum numerus concreuerat ut sint plusq; Centū
milia militū omnes unanimes: sed diuersis in locis di-
uisi. Hiis deniq; exactis Episcopum Zagrauien. mul-
tis cum Principibus ac Prælatis palis acutis transfixe
re. Rex summus eorū Ladislaum per litteras certum
facit/se nō passurum in Pannonio Regno esse/præter
Regem unū/solum Prælatum/ac duos Comites: cete-
ros aut̄ penitus extirpare uelle. At Rex furore actus:
multis a Cæsare Sueuis ac Alamanis habitis/Ioānem
Vaiuola cum magna peditum/leuis armaturæ equi-
tum/cathaphractorūq; ui in eum mouet: qui collatis
signis pugnam conseruit: hostes cedunt/profligantq;
qui paucis ex Nobilibus amissis/Dux multos Euoca-
toꝝ ccepit/ neq; eos iugum subire patitur: sed captiuos
Budam adducit:a quibus pēnas sanguine & inexco-
gitatis supplitiis repetitū est. Magnis ergo triūphis
uictor exercitum Budam ingressus est: statimq; accep-
tis Primatibus ex Euocatis nudos in prælongis sudi-
bus ferreis cathenis alligant eorū ministri: uiuosq; ad
ignes torrent: alios crucibus affigunt: alios cute expo-
liant/uiuosq; ita per aliquot dies sinunt:nōnulli qua-

dripartiti canibus exponuntur: multi ingenti rota eſ-
fracti crura/brachia/totumq; corpus multos dies mi-
feram uitam traxerunt: complures securi percussi/in-
numeriq; in arboribus acutis uitam finiere. Deinde
arrepto Melchiore Moulder/ eoq; ad umbilicum uſcq;
adaperto/sanguinē inde fluentem Georgio fratri po-
tandum dedere. Post ligno adacto per uiscera ſpeci a-
culturū populi fuit. Dehinc fruſtim diſſectus: ac aſ-
ſus eliſſuſq; ſuos ſatellites ſaturauit. Georgius uero
ſcala quadam alligatus/a ſuoꝝ dentibus uiuus dila-
tiatur. Deinde corona candente ex uomere effecta co-
ronatur/ut Rex Vngarorꝫ. Post hæc caput ei ampu-
tarunt/membraq; decoxerunt/ eiusq; militibus appo-
ſita ſunt. Reliquis aut̄ cum hiis qui duces ſuos come-
derant/uiscera extracta/nō tamen penitus/ clavis fer-
reis lignis affixere: q; ſic uirgis cæſi ſunt. Post autem
atrocem & meritā mortem Georgii/& fratris/ ingens
copia alibi reintegratur: cuius Dux est quidam Sa-
cerdos de numero adhærentiū Georgio: qui erat in ob-
ſidione urbis Varadienꝫ. qui audito facinore / furore
actus impetuofe Varadiam debellauit: eiusdemq; ur-
bis omne uiuēs ab homine ad pecus uariis ſuppliis
exanimauit/exceptis eius signa prosequi uolentibus:
ibiq; omnes cellas uinarias/bene munitas inuenit: ac
uinū omne/præter quod ſecū portaturus erat per pla-
teas ac uias fundi iuſſit: frumenta ignibus iniecit. Tū
Vrbe relicta/ in campis Tentoria tendit. At Ioannes
Vaiuola præcognita re/maximam cum illo pugnam

*regant experientib
vñ crucifixos profli
gavit*

iniuit. Is uero nō expectandum sibi decreuit/duobus
milibus militum ex utraq; parte necatis: reliqui se fu-
gæ mandarunt. Nobiles pacatis Rusticoræ ira/ac ani-
mis/ad concionem uenere cū quattuor milibus equi-
tum / sexdecim millibus passuū a Buda : & accersitis
quotidianis arbitris/ de ultione in Cardinalē agebat.
Thomas uero omnia præcognoscens / Septem milia
Boemoræ peditum/ac equitum/ad se ascivit: quorum
potior pars sunt quos Scloparios uocamus: secūq; ad
duxerūt. CCCC+carroꝝ cū uiatico/ac. CCCCCCCCCC
bellicorum tormentorꝝ: quæ Serpentarias Germani
uocant: ac Pridie Calendas Septembris Budam in-
gressi sunt/duce quodam Bartholomeo: multi eorum
clanculum a Pannoniis interficiuntur. Dehinc mille
passibus a Buda castra locarunt. Tunc Rex Nobiles
per Legatos accersit: qui respondere/si Bartholomeus
cum cohorte inde abiret/se mandata facessere. Tunc
Rex/ ac Thomas Boemos dimisere: Qui abeuntes
Quinq; milia Boum/ ac innumeras oues abegerunt.
Eis in confinibus iter impeditur ab Pannoniis: Sed
uana est sine uiribus ira: Vincuntur Pannonii/& ma-
xima pecunia multantur. Ne pagina uacaret eiusdē
Epistolam de nostroꝝ tempore inuidia addere uisum
est. Vale: Romæ.

Clanus Vitalis Panormitanus Aegidio
Heremitaq; Antistiti dignissimo S.

Si memini longo mecum sermone locutus
Quando aderas Romæ/o/musarū cura mea
Aegidi/ut hystorias diuinus Iouius omnes
Afferret tibi:quas dudum super Itala cudit
Facta/quidem egregie/ & multo sale tempore multo;
Et multa lima assidue/multoq; labore
Confectas tandem/& dias in luminis oras
Iam iam uenturas/illas(de more)balance
Vidimus equatas iusta/quando mihi prudens
Plaudebas/q; nostra suos dent tempora Vates
Qui ualeant studio certare prioribus/omne
Tempus labitur in sua tempora prima/mihi ipse
Lætor/q; sanctis imbutus moribus/illos
Vnus agis patres:quorum complectitur ossa
Terra leuis/nomenq; amplum circuuo lat orbem.
Nunc tibi quis par est? & quis nam agat ore sonoro
Vidam/Pictum/Sadoletum/Colotiumq;
Syncerum/Bembumq;/& te doctissime Lili?
Est adeo in multis uerborum tenuis egestas
Verba aliena modis/imitatio falsa colorū
Ut steriles faciant agros/ubi læta uirescunt
Gramina/sunt etiam petulantia:quos iurat exlex
Et uis uerborū lasciuia: licentius uti
Qui uoluere legunt:ur paucis/Cursius illis
Acriter insurgit/non castigator auarus
Nostris(quodcunq; est)operis/tolle illud/& illud

Adde/aures sed primū consule/ceu oculi cum
Insignis picturæ arte/ingenioq; fruuntur
Hoc pulchrū/absurdum hoc/color hic est aptior/illuc
Frons teres/& mentum teres/ornatiq; capilli
Te hoc etiam dixisse mihi/o/Cursi ante recordor.
Præcipue si m usarū nemora auia solus
Lustrando parce libas/Violaria inter
Selectos flores/& odoriferos Hyacinthos
Tu longe ante alios fortunatissimus unus
Diceris/nanq; hæc late loca florida complent
Carduus/& spinis horrens Paliurus acutis.
Præterea sunt/qui tetro pallore teruntur
Inuidiæ/si Bombyces/uel Laocoonta
Gustarint/animo aut forti/& florentibus annis
Curtius imperterritus/aut pro re patriai
Aut tibi materiā ut dignam Sadolete ministret
Se leto implicuit sacro/nunc ardua uiuax
Doctorum ora uirum complet./uel si Galatheam
Infelix piscator amat Lycon:ille Melissam
Si canit/aut pulchrę miratur Ianthidos ora
Et castos docet esse animos in amore fideli
Contentus uerbo atq; oculis tantū/omnia florent
Temporibus nostris priscis equata/sed illud
Tantum obstat nostris ne præsa poemata uincant.
Sed ne materia a prima procul auius errem
Hoc aio/hoc tota tendo tibi pandere mente
Ingenio/ac numero hæc certarent tempora priscis
Inuidiæ hæc nisi fædaret crudelis amaror.

Finis.

Hoc opusculū perlegi bis pali. 11. octobris. 1515.

Este libro costó en xoma dos quatrinos por setiebre de 1515.
Esta Registrado | 3650